

فیلم‌های امروز

امروز در جشنواره شاهد فیلم‌های «شاه‌نقش»، «۱۹۶۸» و «فریاد» خواهیم بود. «شاه‌نقش» به کارگردانی شاهد احمدلو و بازی بهرنگ علوی، هومن برق‌نورد، پژمان باغی و مینا وحید یک کمدی سیاسی با تمرکز بر نوعی رویکرد ادای دین‌گونه به حرفه و علاقه قدیمی بازیگری سینماست. «۱۹۶۸» به‌کارگردانی امیرمهدی پوری‌پویزی جدیدترین فیلم فوتبالی سینمای ایران- پس از «پرویز خان» و البته «بازی را بکش»- است که با بازی امیر نوروزی، امیراحمدقزوینی، لیلداووپادیناکیانی‌روایتی متفاوت‌ازمتن‌وحواشی بازی فوتبال ایران و اسرائیل را در جام ملت‌های آسیا ۱۹۶۸ (۲۱ اردیبهشت ۱۳۴۷) ارائه می‌دهد که در نهایت ۲ بر یک به نفع ایران به پایان رسید. «فریاد» هم که به عنوان مهجورترین فیلم جشنواره امسال معرفی شده؛ اولین فیلم سینمایی محمدرضازدلان‌است که با بازی بهزاد دورانی، مهرداد ضیایی، علیرضا مهران، یاسین طلوعی، امیر کبوتریان و حمید ابراهیمی ساخته‌شده‌است.

جشنواره

برترین فیلم‌های جشنواره‌از نگاه تماشاگران

دوروزمانده‌به‌پایان‌چهل‌وسومین‌جشنواره‌فیلم‌فجرفیلم‌های‌برترآرای مردمی‌جشنواره‌اعلام‌شدند.به‌گزارش‌مهر،‌نتیجه‌شمارش‌آرای‌فیلم‌های‌نمایش‌داده‌شده‌توسط‌ستاد‌انتخاب‌فیلم‌برگزیده‌از‌نگاه‌تماشاگران‌جشنواره‌فیلم‌فجر‌اعلام‌شد. طبق این گزارش؛ فیلم‌های «بچه مردم»، «خدای جنگ»، «رها»، «پیش‌مرگ»، «موسی‌کلیم‌الله»، «زیباصدایم‌کن» و «تاتور دشت» هفت فیلم برتر جشنواره از نگاه تماشاگران- در پایان هفتمین روز- جشنواره هستند.

نظروزر

«موسی کلیم‌الله» از نگاه رئیس سابق سازمان سینمایی

محمد خزاعی رئیس سابق سازمان سینمایی فیلم «موسی کلیم‌الله (ع)» را نقطه عطفی در سینمای ایران دانست. به گزارش مهر، محمد خزاعی رئیس سابق سازمان سینمایی در یادداشتی به فیلم سینمایی «موسی کلیم‌الله (ع)» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا پرداخت. خزاعی در این یادداشت نوشته: «ابراهیم عزیز، خداقوت و دست‌مریزاد؛ فیلم سینمایی حضرت موسی را تماشا کردم و از عظمت، زیبایی بصری و فضای معنوی آن بسیار لذت بردم. همان‌طور که انتظار می‌رفت، شاهد اثری شاخص و ارزشمند هستیم که استانداردهای جدیدی را در سینمای ایران تعریف می‌کند و افق تازه‌ای را پیش روی صنعت فیلمسازی کشور گشوده و گامی بلند در مسیر پیشرفت این هنر در ایران برداشته است. امیدوارم این فیلم با نگاهی منصفانه و فارغ از قضاوت‌های پیش‌داورانه و ملاحظاتی غیرهنری دیده شود، چراکه اثری است که هم از نظر فنی و هم از نظر مفهومی، حرف‌های بسیاری برای گفتن دارد.»

فرهنگ و هنر شهروند

www.shahrvand-newspaper.ir

پیش‌بینی «شهروند» در آخرین روزهای چهل‌وسومین دوره جشنواره فیلم فجر

سیمرغ‌های جشنواره روی‌شانه‌های کدام فیلم‌ها و سینماگران خواهند نشست؟

سیمرغ‌های جشنواره فیلم فجر

سیمرغ‌های جشنواره فیلم فجر

مقابل طبیعت، هم در مواجهه با شرایط و دشواری‌های زندگی و هم در مقابله با رسوم و سنت‌های عقب‌مانده یک زندگی بدوی نزدیک به عشایری و سلسله مناسبات رهبری و پدرسالاری چنین جوامعی می‌شورد، حضوری نه تنها باورپذیر، بلکه جذاب و باشکوه دارد- و همین شکوه و وقار توأمان است که او را در این فیلم در یاد و خاطره جمعی سینمادوستان ماندگار خواهد کرد. بهناز جعفری بازیگر «شمال از جنوب غربی»- البته به شرطی که مسایل ایدئولوژیک باعث کنار گذاشتن این فرمان سینمایی نشود- دیگر بازیگری است که جایزه گرفتنش کسی را شگفت‌زده نخواهد کرد. و البته در این میان توجه احتمالی داوران به رویا افشار برای «اشک هور» و سوگل خلیق برای «آبستن» نیز تنها و تنها به سلیقه آن‌ها می‌تواند بستگی داشته باشد. یکی از اتفاقات اصلی بازیگری زنان در جشنواره امسال، اما، بازی آزاده صدقی در یک نقش مکمل جذاب در فیلم «صددام» است و هم چنین دوبازیگر نوجوان فیلم‌ها «مرد آرام» و «غریزه» که هر دو درخشان هستند و صد حیف که این دومی قرار نیست درآوری‌ها حضور داشته باشد!

بازیگران مرد

در میان بازیگران مرد تقریباً تا حد زیادی می‌توان سیمرغ امین حیایی را برای فیلم «زیبا صدایم کن» قطعی و سزاوارانه دانست؛ البته به شرطی که سیمرغ‌های سابق حیایی باعث محافظه‌کاری و مصلحت‌اندیشی هیات داوران نشود- که اگر این اتفاق بیفتد، در آن‌صورت می‌توان گفت که ستاره بخت حامد بهداد برای فیلم «شوهر ستاره» بدجوری طلوع کرده است! مرور شماری از بازی‌های خوب جشنواره این موضوع را به ذهن می‌آورد که تعدد بازی‌های خوب رقابت دشواری را بر این بخش حاکم کرده‌است. از جمله بهنام تشکر برای «موسی کلیم‌الله»، نوید پورفرج برای «گوزن‌های اتوبان»، رضا بابک برای «ترک عمیق» و علی سربابی برای «صیاد»...

می‌کند. این شخصیت می‌توانست کلیشه شود اما نوع سیگار کشیدن و حرف زدن و سمسالی از این دست، حتی لیخنر بر لب مخاطبان می‌آورد. یاسارحاتمی درنمایش‌شامیل‌یک‌زن کمونیست‌فاصله‌ای‌زیاد‌از‌نقش‌های‌قبلی‌خود‌دارد و شخصیت را به شکل باورپذیر به تصویر کشیده‌است. همین‌گزاره‌درباره‌دیگر‌بازیگران‌هم‌صدق‌می‌کند‌که‌تحلیل‌بیشتر‌درباره‌آن‌ها‌و‌دیگر‌نکات‌فیلم‌بماند‌برای‌اکران‌عمومی. فعلاً باید اعتراف کرد با ساخت «بازی خونی» یک‌گام‌مهم‌دیگر‌در‌مسیر‌سینمایی‌استراتژیک‌برداشته‌است. «بازی خونی» سوزه‌ای مهم را هدر نداده و یک واقعه خاص در تاریخ معاصر کشور را به شکل شایسته بر پرده نقره‌ای آورده‌است. واقعه‌ای که متاسفانه خیلی‌هاحتی‌اسم‌آن‌را‌هم‌نشنیده‌بودند و حالا «بازی خونی» را می‌توان شروع جدی یک حرکت سینمایی بعد از تولید «ماهی سیاه کوچولو» با نگاهی مشابه اما رویکردی کاملاً متفاوت دانست. آنچه‌مشخص‌است‌که‌این‌فیلم‌نسبت‌به‌رقیب‌مضمونی‌خود، شمال از جنوب غربی فیلم کامل‌تر‌وجذاب‌تری‌است.

کارگردان‌های برنده

ابراهیم حاتمی‌کیا «موسی کلیم‌الله» که تاکنون بارها و بارها لحظه زیبایی گرفتن تندیس جشنواره را تجربه کرده؛ امسال به احتمال زیاد دوباره این احساس را به تجربه خواهد نشست. این فیلمساز- که همراه با مجید مجیدی رکورددار دریافت سیمرغ‌های جشنواره‌است-البته‌مهم‌ترین‌رقبیش‌امسال‌رسول‌صدرعاملی‌است‌که‌دوباره‌با‌فیلم‌«زیبا صدایم‌کن»‌به‌دوران‌اوج‌خود‌با‌گزشته‌است. در این میان البته دانش اقباشاوی و مهدی جعفری- سازندگان دو فیلم «اسفند» و «اشک هور» هر دو با محوریت زندگی شهید علی‌هاشمی- نیز شانس دریافت این جایزه را دارند؛‌و‌البته‌حسین‌دارابی‌سازنده‌«خدای جنگ»، حسین میرزامحمدی کارگردان «بازی خونی» و محمود کریمی کارگردان «بچه مردم» نیز اگر در شب جوایز این سیمرغ را بگیرند، کسی تعجب نخواهد کرد.

بازیگران زن

در بین بازیگران زن جشنواره امسال به نظر می‌رسد که رقابت اصلی بین مریلا زارعی و سارا بهرامی خواهد بود که اولی از جشنواره فجر سه سیمرغ و یک دیپلم افتخار (برای فیلم‌های «سربازهای جمعه»، «شیار ۱۴۲»، «زیر سقف دودی» و «کیفر») گرفته و سارا بهرامی نیز تاکنون یک سیمرغ برای فیلم «دارکوب» حاصل چهار بار نامزدی‌اش در جشنواره فجر بوده‌است. در این بین آن‌چه شانس مریلا زارعی را بیشتر می‌کند، این است که این بازیگر در «موسی کلیم‌الله» در نقش مادر حضرت موسی مانند همیشه حضوری درخشان داشته- و البته این واقعیت هم که این فیلم یک داستان قرآنی‌آن‌هم‌به‌کارگردانی‌ابراهیم‌حاتمی‌کیا‌دارد‌که‌اصلاً‌همواره‌در‌بین‌مدیران‌و‌داوران‌جشنواره‌محبوب‌بوده، شانس او را برای گرفتن تندیس بهترین بازیگر نقش‌اول‌زن‌بیشتر‌می‌کند.

سارا بهرامی اما در این بین رقیب قدرتمندی است. این بازیگر در فیلم «خانی» در نقش یک زن جوان بیوه دل‌بسته حیوانات و محیط زیست که هم‌زمان هم در

✍️ **شهروند** | یکی دو روز مانده به پایان جشنواره؛ در حالی که بیشتر فیلم‌ها- چه در سینمای رسانه و چه در دیگر سینماهای شهر- دیده شده‌اند؛ حالا دیگر می‌توان یک پیش‌بینی نسبی از احتمال موفقیت فیلم‌ها در شب پایانی جشنواره به عمل آورد؛ فیلم‌ها و چهره‌هایی که در این روزها و شب‌های بهمن‌ماهی که سینماگران برای چهل‌وسومین بار گرد هم آمده‌اند؛ بیشتر از بقیه نگاه‌ها را به خود دوخته و بهتر از بقیه رقباشان مورد اقبال و استقبال تماشاگران قرار گرفته‌اند.

این مطلب به این بهانه به رشته تحریر درآمده که یک پیش‌بینی اجمالی درباره بخش‌های اصلی جشنواره و آثار و هنرمندانی که به احتمال زیاد در این بخش‌ها

های سعادت جشنواره روی‌شانه‌هاشان خواهد نشست؛ به دست بدهد...

مهم‌ترین بخش در هر جشنواره‌ای و به‌خصوص در جشنواره‌های سالانه ایدئولوژیک‌که‌قرار‌است‌تکلیف‌جهت‌وجریان‌و‌مسیر‌سینمای‌سرزمین‌خود‌را‌در‌یک‌سال‌آینده‌روشن‌کرده‌و‌سرمشقی‌برای‌پیمودن‌این‌مسیر‌به‌دست‌بدهند، بخش‌بهترین‌فیلم‌است- و در همین جشنواره فجر بارها و بارها شاهد بوده‌ایم که چگونه اهدای این جایزه به فیلمی خاص- مثلاً «آن‌سوی‌مه»

منوچهر عسگری نسب یا «نارونی» سعید ابراهیمی‌فر‌یا «آپارتمان شماره ۱۳» یدالله صدقی و «مترسک» حسن محمدزاده- چگونه سینمای ایران را در مسیری یک‌سر متفاوت از سال‌های گذشته انداخته و گاه حتی به تولد شبه‌ژانرهایی در دل این سینما انجامیده‌است. از این منظر اهمیت این بخش و این جایزه قابل قیاس با جوایز دیگر نیست- اگر چه در این‌که‌ارزش‌این‌جایزه‌هم‌به‌قدر‌اهمیت‌آن‌است‌یا‌نه؛‌تردید‌های‌زیادی‌وجود‌دارد. اما این‌که امسال بخت باکدام فیلم خواهد بود؛ به احتمال زیاد به این موضوع بستگی دارد که میل سیاستگذاران سینمای ایران قرار است سینمای ایران را در یک سال آینده به کدام مسیر هدایت کند. از این منظر بعید نیست در شب پایانی جشنواره شاهدشادکامی فیلم‌هایی مانند «اسفند» دانش اقباشاوی، «اشک هور» مهدی جعفری، «پیش‌مرگ» علی غفاری، «خدای جنگ» حسین دارابی، «صیاد» جواد افشار و البته مهم‌تر و بیشتر از همه «موسی کلیم‌الله» ابراهیم حاتمی‌کیا باشیم- که به خصوص این آخری و البته «خدای جنگ» به این دلیل که یک نگاه

چرا «بازی خونی» از (شمال از جنوب غربی) فیلم بهتری است؟ غوغای خون و قیام و دفاع

پیمان سلیمانی‌فر | سینمای ایران آشکارا وارد مسیری تازه شده؛ مسیری مبتنی بر روایت‌هایی صریح از ناگفته‌های تاریخ معاصر- که نمود تازه این اتفاق را در جشنواره امسال در تعدد فیلم‌هایی می‌توان سراغ گرفت که تاریخ را دستمایه روایت خود قرار داده‌اند. یکی از فیلم‌های مهم حاضر در جشنواره امسال که روایتی واقعی‌رادرستمایه‌دارم‌قرار‌داده، «بازی خونی» ساخته حسین میرزامحمدی است. مسعود‌هاشمی‌نژاد، قیام‌شهرآمل‌درسال‌های‌ابتدایی‌انقلاب‌را‌تبدیل‌به‌یک‌فیلمنامه‌پراز‌جزئیات‌کرده‌است. فیلمنامه‌ای که باپرداختن‌به‌تحریکات‌اتحادیه‌کمونیست‌های‌ایران‌معروف‌به‌سربداران‌در‌جنگل‌های‌آمل‌و‌اطراف‌آن‌به‌منظور‌خلق‌یک‌انقلاب‌دیگر‌در‌سال‌۱۳۶۰ شروع می‌شود و در ادامه نیز تلاش انقلابیون و مردم‌آمل‌برای‌دفاع‌از‌این‌شهر‌و‌ختنی‌کردن‌نقشه‌کمونیست‌ها‌به‌نمایش‌در‌می‌آید. اساسا سینمای استراتژیک در همه کشورها، راوی مفاهیم و موضوعاتی است که پیوندی مستقیم با آرمان‌ها و منافع ملی دارند. «بازی خونی» نیز سواى ورق زدن یک پرورنده خاص

در تاریخ معاصر کشور، درست زمانی ساخته شده که ایران از حیث منطقه‌ای با وضعیتى مهم مواجه است و در این شرایط آن‌چه منجر به همدلی بیشتر مردم می‌شود، بازخوانی گذشته و عبرت‌آموزی است. واقعه قیام آمل و دفاع جانانه از بخش‌هایی از خاک وطن، صرفا حس غرور ملی را تقویت نمی‌کند؛ بلکه تلنگری مهم با خود دارد که چگونه می‌توان با آگاهی بخشی، امنیت را تضمین کرد. «بازی خونی» در انجام رسالت خود موفق است؛ چون توانسته وضعیت بحرانی دهه شصت و اتفاقات دردناک حاصل از قتل‌و‌عام‌مردمی‌نگاه‌در‌آمل‌را‌پیش‌چشم‌مخاطب‌قرار‌دهد. فیلم‌ساز از لحظاتی است که ترس و ناامنی در شهر موج می‌زند و از هر نقطه صدای گلوله و انفجار به گوش می‌رسد و جماعتی عزادار می‌شوند. فیلم علاوه‌بر ترسیم یک واقعه مهم، به ایدئولوژی کمونیست‌ها نیز می‌پردازد؛ کسانی که برای رسیدن به هدف‌شان حتی بر نزدیکان خویش اسلحه می‌کشیدند. این وجه از «بازی خونی» نیز واجد اهمیت است که افراطی‌گری، عقاید ناصواب و افکار کورکورانه را گوشزد می‌کند